

Nicolae VASILE

Ping-pong cu gânduri și vieți (9)

(Preludiul unei morți)

Motto

Ping, gândul lui,	El a înțeles, s-a recules.
pong, gândul ei,
ping-pong,	Pong,
ping-pong,
ping-pong,	pong,
din ce în ce mai des.
Când toți înțelegeau, ea	pong,
a ales.
.....
Ping, ping, ping,
și pong nu mai venea.

Regimurile tranzitorii în istorie au deseori rezultate contradictorii și de cele mai multe ori reflectă o răbufnire de orgolii față de situația care, în sensul curgerii vremurilor, se dorește a fi schimbată.

La noi, după schimbările din anul 1989, supărați pe proiectele megalomane realizate în perioada comunistă, românii și-ar fi băgat mâna în foc că așa ceva nu se va mai întâmpla niciodată și că ceea ce urma va cuprinde numai realizări strict necesare oamenilor. Ideea era că, deși comuniștii se declarau ca ar fi reprezentanții poporului, în realitate ei s-au comportat doar ca susținători ai statului, întărind autoritățile și slăbind cetățeanul.

După o perioadă de tranziție în care oamenii au fost săraci, nici nu aveau cum să fie altfel după zeci de ani de comunism, statul a sărăcit și el ca rezultat al unei nefuncționări anarhice, dar lucrurile și-au găsit un nou făgaș favorabil pe ambele direcții.

La nivel individual, au apărut două oportunități, una internă, prin retrocedarea proprietăților abuziv confiscate și valorificarea economică a acestora, iar a doua, externă, prin oportunitățile deschise de libera de circulație a persoanelor în spațiul european, unde românii au găsit noi resurse financiare.

La nivel național, aderarea țării la NATO, UE și alte structuri internaționale a condus la creșterea încrederii financiare în statul român deschizându-se posibilitatea garantării unor împrumuturi bancare de zeci de ori mai mari decât datoria pentru a cărei rambursare Ceaușescu a înfometat, a înfrigorat și a înfricoșat poporul în ultima parte a regimului comunist.

Ce a urmat, atât la nivel individual cât și la cel național, se vede la tot pasul în prezent. Românii s-au avântat în proiecte care depășesc cu mult pe cele pe care le consideram înainte că ar fi fost exagerate. Au intrat în alte proiecte megalomane, pe bază de împrumuturi.

Deși populația scade alarmant, construcția de locuințe crește invers proporțional, după opinia mea, nejustificat social. Sunt anumite persoane cu multiple

proprietăți imobiliare neutilizate, dar pentru a căror dobândire s-au îndatorat foarte mult în viitor. Alții au investit în obiecte de lux, în special automobile, tot pe bază de credite, îngreunând-și viitorul cu ceva care nu le aduce câștiguri materiale. Nu în ultimul rând, turismul extern exagerat unde, pentru câteva zile petrecute în diverse paradisuri turistice, își transformă viața într-un iad călcând peste orice principii în scopul adunării banilor necesari.

La nivel instituțional, abuzul de sedii, gări pe căi ferate aflate în desființare, săli de sport în localități rămase fără locuitori, terenuri de fotbal în pantă, drumuri sau chiar autostrăzi insuficient fundamentate, chiar dacă au fost realizate cu sprijinul unor programe europene, tot au condus la supra-îndatorare a comunităților respective pentru acoperirea cofinanțărilor.

Bate un vânt de intrare într-o situație de imposibilitate a finanțării și a pericolului de încetare a plăților atât pentru oameni (pensii, salarii, servicii etc.) cât și pentru instituții (rate la bănci, datorii la stat etc.). Și asta nu pentru că cine știe ce dictator ne-ar fi obligat, cum a fost în perioada comunistă, ci pentru că în deplina libertate de gândire și acțiune am intrat în astfel de proiecte. Degeaba vom aștepta ca statul să ne salveze că acesta nu se va mai putea salva nici pe el însuși. Și românii și statul vor fi datori vânduți fără a-și mai putea rostogoli datoriile. S-a creat o aparență de

bunăstare dar aceasta se bazează pe împrumuturi, care la rândul lor se bazează pe încredere. Când vom pierde încrederea sistemului bancar internațional totul se va dărâma ca un castel de nisip. Dă Doamne să nu ajungem acolo!

După renunțarea la proiectarea viitorului său în curtea părinților sau a bunicilor, El a căutat o altă soluție. Gândul l-a purtat spre larga ofertă a caselor pe care multe familii le-au construit pentru urmașii lor, dar soarta a făcut ca acestea să rămână goale, mulți copii părăsind țara. A găsit un adevărat conac, într-o zonă pre-montană, având toate facilitățile pentru locuit, grădinărit, crescut animale domestice și o mică livadă. Nu a intenționat să crească și alte animale, dar și-a luat de la început o pisică și un cățel.

Ca în orice situație de început, noutatea locurilor, cunoașterea vecinătăților, a oamenilor din zonă este reconfortantă și te scoate pe moment din gândurile rele. Îmi amintesc de perioada când eram în plină activitate și călătoream mult în străinătate, deși nu-mi plăcea deloc, de câte ori ajungeam într-un loc nou, îmi plăcea prima zi, curiozitatea reușind să-mi acopere stresurile, din a doua zi încolo mă lua dorul, întâi de cățel, apoi de băiat și apoi de soție. Dacă deplasarea era mai lungă de o săptămână ajungeam să mă plictisesc dea dreptul.

Toți apropiații așteptau să vadă cum va evolua acomodarea lui cu noua locație, sperând să iasă din starea anxioasă în care intrase. Foarte importantă era viitoarea relație față de comunitatea locală care nu totdeauna este prietenoasă cu cei pe care în asemenea situație îi cataloghează drept bogați. Încă nu a trecut suficient timp de la perioada comunistă ca să putem spune că n-am lecut de populism, situația fiind cu atât mai gravă cu cât ne depărtăm de marile orașe.

Dar cea mai importantă problemă este împăcarea cu tine însuți în situația nouă, când nu mai ai ținte clare, program zilnic care să te pună în mișcare. Este ca și cum te-ai pensiona de foarte tânăr. Viața nu-ți va fi prea ușoară.

Există o filozofie întregă referitoare la comportamentul pensionarului. Este o artă în a nu face nimic, mai ales dacă înainte ai fost o persoană foarte activă, când dacă aveai cinci treburi de făcut, le făceai pe toate într-o zi. La pensie, le faci în cinci zile diferite și dacă cineva le face în locul tău, îți face un rău nu un bine.

Asta trebuia să învețe El cu mult înainte de vârsta normală de pensionare. În viață, nu este totul să ai mijloace de trai, trebuie să ai și psihicul adaptat la aceste mijloace. Asta este și explicația pentru care câștigătorii la Loto nu sfârșesc totdeauna bine.